

Liberi datorită Domnului

Text biblic: Deuteronomul 8: 1-11

Versetul de aur

Vezi să nu uiți pe Domnul Dumnezeuul tău, până acolo încât să nu păzești poruncile, rânduielile și legile Lui, pe care ți le dau azi. Deut 8:11

Introducere

Cadrul pentru lecția de astăzi este „lângă Bet-Peor, la Est de Iordan, în țara lui Sihon, regele amorțitilor” (Deut 4:46), în jurul anului 1406 î.Hr. Beneficiarii au fost israeliții noii generații care urmau să intre în țara promisă. Moise avea să moară în curând pe Muntele Nebo, situat în Moab (cap 34), fiindu-i interzis să intre în țara promisă din cauza neascultării sale la Meriba (Numeri 20:7-12).

Contextul lecției

Deuteronomul este un tratat de reînnoire a legământului, rostit de Moise într-o serie de discursuri (Deut 1:1-4:43; 4:44-28:68). În aceste discursuri, el a povestit legământul pe care Dumnezeu l-a făcut cu Israel la Muntele Sinai cu vreo patru decenii înainte. Acest legământ este foarte asemănător cu un tip specific de tratat antic din Orientul Apropiat numit legământ de suzeranitate. În astfel de legăminte, un rege suveran (suzeranul) ar scrie termenii unui acord cu un rege mai slab (vasalul). Acest lucru presupunea, în general, ascultare din partea regelui mai mic în schimbul anumitor protecții și beneficii din partea regelui mai mare. Deut Cap 5-11 sunt punctul culminant al cărții. Aici sunt relatate cele Zece Porunci (Cap5). Aceasta este urmată de o expunere a modului în care să-L iubești și să-L ascuți pe Domnul (Cap 6-11). Textul nostru de astăzi, din Deut 8:1-11, se încadrează în prevederile generale din al doilea discurs.

O modalitate utilă de a clasifica legile în Biblie este de a face distincția între legile condiționate și necondiționate. Legile necondiționate sunt ceea ce avem în cele Zece Porunci. Ele sunt principii de bază pentru relația de legământ a lui Israel. Legământul recunoaște o relație, iar aderarea la reguli menține relația. Legile condiționate încep pe bună dreptate cu o clauză condiționată (începând cu „dacă” sau „când”, fie exprimat, fie subînțeles), urmată de o judecată declarativă (începând cu „atunci”, fie exprimat, fie subînțeles; exemple: Exod 21:28-29 ; 22:26-27).

I. Adu-ți aminte (Deut 8: 1-5)

A. Cine stăpânește viitorul (v 1)

Pasajul din această săptămână continuă chemarea de a respecta fiecare poruncă dată de Dumnezeu lui Israel (Deut 4:1-2; 5:1; 6:1-2; 7:11-12). Ceea ce urmează sunt amintiri pozitive ale lucrării lui Dumnezeu și ale binecuvântărilor care vor urma prin continuarea ascultare de Domnul. Deut 8:12-20 ce se întâmplă dacă nu ascuți. Blestemele pot și vor rezulta din eșecul de a urma căile Domnului. Ascultarea poruncilor lui Dumnezeu duce la experimentarea împlinirii promisiunilor lui Dumnezeu.

B. Cine sa îngrijit de ei în trecut (v 2-3)

Generațiile viitoare pot să învețe o lecție din greutățile cu care se confruntă în pustiu în acești patruzeci de ani, fără a repeta aceleași păcate. Oamenii mândri cred că au câștigat tot ce au prin propria lor putere; oamenii smeriți recunosc că fără Domnul nu ar avea

nimic.

Deși Israel se temea de lipsa de mâncare, Dumnezeu a oferit mana, „pâine din cer” (Exod 16:4, 14-15). Această pâine „era albă ca bobul de coriandru și avea gust ca turta făcută cu miere” (16:31; Numeri 11:7-9). Hainele pe care le purtau nu s-au învechit, picioarele nu li s-au umflat.

II. Anticiparea sfârșitului călătoriei (Deut 8: 6-11)

A. Umblarea poporului pe căile Domnului (v6)

Aici nu este vorba numai despre cele 10 porunci ci este vorba și despre restul, de a umbla în ascultare de El, care sunt instrucțiuni suplimentare care vorbesc de modul de îndeplinire a acestor porunci fundamentale.

B. Despre pământul pe care-l va primi poporul (v 7-10)

Dumnezeu nu are obiceiul de a daruri mediocre copiilor Lui. Tara pe care o vor primi, Canaanul,, acesta a fost locul pus de o parte pentru ei.

C. Să nu uitați de Domnul (v 11)

Amintirea este începutul ascultării (Deut 8:2). Dacă oamenii nu și-ar aminti, ar fi în neascultarea față de tot ceea ce le-a poruncit Dumnezeu. Repetarea acestei comenzi evidențiază importanța ascultării și chiar precizează felul de a ne aminti. Se poate face o mică distincție între porunci, legi și decrete. Când sunt folosite în succesiune rapidă în acest fel, cele trei sunt menite să ofere un sentiment al importanței tuturor rânduielilor legământului care a fost dat lui Israel să le asculte. Poporul lui Dumnezeu nu era răspunzător nu numai pentru ceea ce le plăceau sau era ușor de ținut, ci pentru întreaga lege (Deut 6; Luca 11:42; Iacov 2:10-11).

CONCLUZII

Dumnezeu ne-a dat fapte de care să ne amintim, legi după care să trăim. Pacea noastră depinde de amintirea a ceea ce a poruncit Dumnezeu și apoi de a acționa cu credințioșie pe baza acelor amintiri (Ioan 14:21).

Deși s-au schimbat multe între momentul în care Israel a stat la intrarea sa pe pământului promis și timpul bisericii prezente, și noi suntem chemați să ne amintim tot ce a făcut Domnul pentru noi. Nu suntem autosuficienți – Dumnezeu ne-a dat tot ce avem. Trebuie să ne uităm la el atât în vremuri de nevoie, cât și de belșug. Numai atunci când îl onorăm și ne temem astfel, îi putem chema pe alții să aibă același respect.

Și, desigur, ducem nu numai cunoașterea legii lui Dumnezeu, ci și pacea iertării lui Dumnezeu prin jertfa lui Isus. Dragostea Lui ni s-a arătat; haideti să o arătăm și lumii care ne privește. Numai atunci vom experimenta viața pe propriul nostru pământ bun – lumea creată de Dumnezeu – și mai departe, în Raiul Său.

Ce trebuie să memorăm: *Credințioșia lui Dumnezeu pentru noi ne cere să fim credințioși lui Dumnezeu*